

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 3T/27/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4322010433
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šmrhola
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2024:4322010433.12

Uznesenie

Okresný súd Levice samosudcom JUDr. Jánom Šmrholom, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.02.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 280 odsek 2 Trestného poriadku, súd p o s t u p u j e trestnú vec obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. F. G. XX, H. I., ktorý je trestne stíhaný pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno f/ Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že

- po predchádzajúcej ústnej dohode už s odsúdeným A. J. dňa 29.01.2022 v čase o 18:15 hod. sa dovezli na červenej dodávke nezistenej značky a s nezisteným evidenčným číslom, ktorú ako vodič viedol A. J., zatiaľ čo A. B. bol ukrytý v jej zadnej nákladnej časti, pred rodinný dom číslo XX v obci D. E. F., kde do vozidla na miesto vedľa vodiča nasadol I. B., prešli na tzv. majerskú cestu za obcou, vozidlo vodič A. J. odstaviť pod zámienkou, že si vezme nabíjačku na mobil z jeho zadnej časti, vystúpil z neho, pričom I. B. požiadal, aby vystúpil tiež a zasvietil mu mobilom, po pristúpení k zadným dverám dodávky tieto A. J. otvoril, na čo z nej vyšiel A. B., ktorý chytil I. B. za bundu, došlo medzi nimi k fyzickému kontaktu, dal mu otvorenou dlaňou facku do tváre, následne všetci traja nasadli do vozidla, ktorým sa začali presúvať smerom k mestu Želiezovce, počas jazdy A. B. dal I. B. facku, po čom na ulici K. v meste C. I. B. prikázal vystúpiť z vozidla,

na prejednanie priestupku Okresnému úradu Levice, odboru všeobecnej vnútornej správy, pretože nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Leviciach podal dňa 27.04.2022 na tunajší súd pod č. 2Pv 50/2022 obžalobu na obvineného A. B. a A. J., pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 odsek 1 Trestného zákona.

Okresný súd v Leviciach v trestnej veci obvineného A. J. vydal dňa 29.04.2022 trestný rozkaz, ktorým uznal obvineného vinným z lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 odsek 1 Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 3 roky. Predmetný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 09.05.2022.

Na základe podanej obžaloby ohľadom obvineného A. B., vykonal súd dokazovanie na hlavnom pojednávaní a to výsluchom obžalovaného, výsluchom poškodeného I. B., svedka A. J. a znalkyne

L. L. M., prečítaním správ, charakteristík, odpisu z registra trestov a ďalšieho na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu.

Obžalovaný A. B. pri svojom výsluchu uviedol, že v kritický deň prišli s dodávkou pre I. B., pričom on sa nachádzal v zadnej časti dodávky. Po čase zastavili s dodávkou na tzv. majerskej ceste, vystúpili a hneď ako ho spozoroval I. B., začali sa medzi sebou hádať, strkať. Dal jednu facku otvorenou dlaňou I. B., aby sa ukludnil a následne nastúpili do dodávky.

Poškodený I. B. pri svojom výsluchu uviedol, že v kritický deň do dodávky nastúpil dobrovoľne, počas jazdy A. J. zastavil a zozadu z dodávky vystúpil obžalovaný. Došlo medzi nimi k slovnej výmene názorov a dostal od obžalovaného dve facky, jednu keď vystúpili z dodávky a druhú vo vozidle.

Svedok A. J. vo svojom výsluchu uviedol, že riadil červenú dodávku, v ktorej boli I. B. a A. B., bol sústredený na cestu. Nespomenul si, o čom sa rozprávali počas cesty, chce na celú záležitosť zabudnúť.

Znalkyňa L. L. M. na hlavnom pojednávaní zotrvala na svojich záveroch znaleckého posudku č. 14/2022 a potvrdila, že obžalovaný v čase spáchania činu vedel rozpoznať nebezpečnosť svojho konania v podstatne zníženej miere a vedel ovládať svoje konanie v podstatne zníženej miere. Diagnostikovala obžalovanému duševnú poruchu a to poruchu psychiky s správania, paranoidnú schizofréniu a zmiešanú poruchu osobnosti.

Pokiaľ išlo o právne posúdenie prejednávanej veci, súd dospel k jednoznačnému záveru, že z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, je potrebné žalovaný skutok obžaloby prokurátora č. 2Pv 50/22 zo dňa 27.04.2022 posúdiť podľa iného ustanovenia Trestného zákona, nakoľko konanie obžalovaného naplnilo po stránke subjektívnej ako aj objektívnej znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno f/ Trestného zákona. Jedným zo zákonných znakov prečinu výtržníctva v zmysle 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. je, že páchatel fyzicky napadol iného a tým sa dopustil hrubej neslušnosti na mieste verejnosti prístupnom. Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách ods. 2 § 10 Tr. zák. To znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nie nepatrná (materiálny korektív). Pri zisťovaní okolností, ktoré majú význam pre záver o materiálnom korektíve prečinu, nemožno vopred prikladať osobitný význam žiadnemu dôkaznému prostriedku, ale na jeho naplnenie treba usudzovať zo všetkých konkrétnych okolností, za ktorých bol prečin spáchaný a zo všetkých relevantných dôkazov.

Obžalovaný fyzicky napadol poškodeného na ceste / dal mu facky/, na ktorú má prístup ktokoľvek. Na mieste verejnosti prístupnom sa tým dopustil hrubej neslušnosti. Nedošlo pritom k ohrozeniu iných občanov, ani k narušeniu cestnej premávky, lebo udalosť sa odohrala, nie pred obytnými domami, ale na ceste za obcou D. E. F. o 18.15 hod., kde sa okrem nich a svedka A. J., nepohybovalo viac osôb.

Súd má za to, že medzi obžalovaným a poškodeným došlo ku konfliktu, ktoré si nevyžiadalo zranenie, resp. lekárske vyšetrenie.

Podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona, nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorý bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo namieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 364 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písmeno f/ Trestného zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu ľst'ou.

Podľa § 49 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov, priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa dopustí ten, kto

a) inému ublíži na cti tým, že ho urazí alebo vydá na posmech,

b) inému z nedbanlivosti ublíži na zdraví,

c) úmyselne uvedie nesprávny alebo neúplný údaj pred štátnym orgánom, pred orgánom obce alebo pred organizáciou za účelom získania neoprávnenej výhody,

d) úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním,

e) sa dopustí konania podľa písmena a) alebo písmena d) na blízkej osobe alebo osobe, ktorá mu bola zverená do starostlivosti alebo výchovy,

f) od iného násilím sám alebo za pomoci ďalších osôb vymáha majetkové práva alebo práva z nich vyplývajúce, o ktorých sa domnieva, že mu patria bez vykonateľného rozhodnutia príslušného orgánu,

g) napomáha osobnou účasťou násilnému vymáhaniu majetkových práv alebo práv z nich vyplývajúcich, hoci na ich vymáhanie niet vykonateľného rozhodnutia príslušného orgánu.

Hranicou medzi priestupkom a prečinom je tzv. materiálny korektív. Materiálny korektív je špecifikom trestného práva, ktoré má zabezpečiť dodržiavanie zásady „Ultima ratio“ (trestné právo a jeho sankcie majú byť až posledným možným spôsobom šetrenia a trestania, ak vzhľadom na okolnosti iné mechanizmy nemôžu byť použité).

Aby skutok bol trestným činom, v danom prípade prečinom, je potrebné, aby boli naplnené tak formálne ako i materiálne podmienky trestného činu. O prečine nemožno hovoriť, ak sú síce naplnené konaním páchatel'a formálne podmienky prečinu, avšak nie je splnená aj materiálna podmienka prečinu, t.j. jeho závažnosť, pričom musí byť v prípade páchatel'a vyššia než nepatrná.

Trestný zákon okrem formy zavinenia ustanovuje aj skúmanie závažnosti trestného činu, ktorá je jeho materiálnou stránkou. Závažnosť je zadaná ako taxatívny výpočet okolností potrebných na posúdenie vymedzenia prečinu (§ 10 ods. 2). Týmito okolnosťami sú spôsob spáchania a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, miera zavinenia a pohnútky. Spravidla ide o premenlivé pojmy, ktorých zistenie je podstatné pre rozhodnutie o čine. Ak ich posúdením je závažnosť činu nepatrná, nejde o prečin. V takomto prípade negatívneho vymedzenia prečinu z hľadiska závažnosti prichádza v rámci trestného stíhania voči konkrétnemu obvinenému do úvahy postúpenie veci alebo zastavenie trestného stíhania.

Obžalovaný v danom prípade svojim konaním naplnil formálne znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, keďže fyzicky došlo k ataku poškodeného na mieste verejnosti prístupnom, konal istou, avšak súd po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že vzhľadom na spôsob vykonania činu, následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná, nejde teda o prečin - čin súdne trestný. Pri posudzovaní miery zavinenia súd dospel k záveru, že intenzita násillia bola v danom prípade minimálna.

Podľa názoru súdu obžalovaný svojim konaním, tak ako to je popísané vyššie, nenaplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva.

Konanie obžalovaného vzhľadom na nepatrný stupeň závažnosti prečinu je možné posúdiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ zákona č. 372/1990 o priestupkoch v znení neskorších zmien a doplnkov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd podľa § 280 odsek 2 Trestného poriadku, predmetnú trestnú vec postúpil Okresnému úradu Levice, odboru všeobecnej vnútornej správy, ktorý je príslušným orgánom na prejednanie žalovaného skutku ako priestupku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže prokurátor podať sťažnosť do 3
pracovných dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Levice k sp. zn.
3T 27/2022.
Sťažnosť má odkladný účinok / § 280 odsek 3 Trestného poriadku /.